

Nummer: 4221

Rep. nr.:

Zitting van:

5 DECEMBER 2006

EINDARREST

Het HOF VAN BEROEP, zitting houdend te ANTWERPEN,
DERDE BIS KAMER, recht doende in burgerlijke zaken, heeft
volgend arrest gewezen:

Inzake : 2005/AR/1518

De STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR van de AFDELING RUIM-
TELIJKE ORDENING, HUISVESTING EN MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN
voor met kantoren gevestigd te

APPELLANT

tegen de beschikking van de beslagrechter in de recht-
bank van eerste aanleg te Antwerpen, d.d. 24 maart 2005

vertegenwoordigd door mr. advocaat te

TEGEN:

1.

geboren te op wonende te

2.

geboren te op wonende te

GEINTIMEERDEN

vertegenwoordigd door mr.
advocaat te

loco mr.

1. VOORGAANDE

Bij vonnis van de Correctionele rechtbank te Antwerpen dd 13/10/1998 werden waarvan huidige ge-intimeerden de erfgenamen zijn en mevrouw veroordeeld tot een geldboete wegens het uitvoeren en in stand houden van verbouwingen aan hun woning, zonder vergunning. Tevens werd het herstel van de plaats bevolen door afbraak van alle wederrechtelijk opgetrokken constructies aan hun woning, overeenkomstig de verleende bouwvergunning en dit binnen een termijn van zes maanden na het in kracht van gewijsde gaan van het veroordelend vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 BEF per dag vertraging.

Op 27 juni 2003 werd dit vonnis aan betrokkenen betekend, met het bevel om de veroordeling uit te voeren.

Op 8 oktober 2003 werd aan betrokkenen een bevel betekend tot betaling van verbeurde dwangsommen van 123,95 EUR gedurende 101 dagen en de uitvoeringskosten en op 27 november 2003 werd overgegaan tot uitvoerend beslag op roerende goederen.

Tegen dit bevel en beslag tekenden

verzet aan bij de Beslagrechter te Antwerpen, die bij

beschikking dd 09/12/2004, gewezen op verstek ten laste van de Stedenbouwkundige inspecteur, het bevel en het beslag als onrechtmatig beoordeelde.

Bij beschikking dd 24/03/2005, gewezen op verzet van de Stedenbouwkundige inspecteur, werd akte verleend van de herneming van het geding door de erfgenamen van en werd het verzet ongegrond verklaard, evenals de tegeneis wegens tergende en roekeloze procesvoering.

2. VORDERINGEN IN BEROEP

Tegen deze beschikking tekende de Stedenbouwkundige inspecteur hoger beroep aan bij akte betekend op 27 mei 2005. Hij vordert deze beschikking teniet te doen en aldus het verzet dd 12/01/2005 ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg de beschikking waartegen verzet, zijnde de beschikking dd 09/12/2004 nietig te verklaren en derhalve de oorspronkelijke vordering van geïntimeerden ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren.

Geïntimeerden besluiten tot ongegrondheid van het hoger beroep, zij stellen incidenteel beroep in met betrekking tot de afwijzing van hun vordering van 1.500 EUR schadevergoeding wegens tergend en roekeloos beslag en procesvoering en zij stellen een nieuwe tegeneis in beroep van 1.500 EUR schadevergoeding wegens tergend en roekeloos beroep.

3. ONTVANKELIJKHEID

Er wordt geen betekening voorgelegd van de bestreden beschikking en partijen houden voor dat deze niet betekend is.

Het hoger beroep is regelmatig naar vorm en termijn en derhalve ontvankelijk, waarover geen betwisting.

4. BEOORDELING

1.

In de correctionele veroordeling dd 13/10/1998 werden in de tenlasteleggingen een aantal werken nauwkeurig omschreven, waarop de vastgestelde inbreuk betrekking had, met name in essentie het optrekken van een tweede verdieping en de aanzet voor een derde verdieping op het voorste deel van de woning, afbraakwerken in het midden van de woning en een verdieping op het achterste deel van de woning.

Partijen zijn het erover eens dat de vaststellingen die op verzoek van de Stedenbouwkundige inspecteur op 20/03/2003 plaatsvonden en die door de gerechtsdeurwaarder werden beschreven in een proces-verbaal van 04/09/2003, bevestigen dat aan alle met name genoemde werken in de correctionele veroordeling was voldaan, maar dat een nieuwe overtreding werd vastgesteld, met name dat verschillende gevelaanzichten van beide gebouwen niet conform de oorspronkelijke vergunning werden uitgevoerd.

2.

De Stedenbouwkundige inspecteur houdt in essentie voor dat nu in de correctionele veroordeling het herstel van de plaatsen werd

bevolen overeenkomstig de verleende bouwvergunning, ook deze nieuwe bouwovertreiding erdoor gevat wordt en bijgevolg de vaststelling van deze nieuwe overtreiding meebrengt dat de plaatsen op 20/08/2003 niet in overeenstemming waren met de vergunning van 23/09/1996, zodat de dwangsommen wel degelijk verbeurd zijn. De latere regularisatievergunning dd 08/12/2003 kan daaraan niets meer veranderen.

De Stedenbouwkundige inspecteur houdt verder voor dat het herstel van de plaats in de vorige staat moet worden begrepen als een herstel in de niet-wederrechtelijke toestand en dat bijgevolg elke wederrechtelijke constructie moet worden weggenomen en dat zulks ook zo moet blijven.

3.

Nu de dwangsom een private straf betreft, dient zij met de nodige terughoudendheid te worden toegepast en dient het rechterlijk gebod of verbod dat er aan ten grondslag ligt restrictief te worden uitgelogd.

In casu werden betrokkenen veroordeeld in algemene termen tot het herstel van de plaatsen overeenkomstig de verleende bouwvergunning, doch, zoals de eerste rechter zeer terecht opmerkte, kan deze veroordeling enkel betrekking hebben op de door het openbaar ministerie aan de verdachten ten laste gelegde feiten, die in het vonnis welomschreven werden. Er bestaat geen betwisting over het feit dat deze specifieke werken allemaal werden uitgevoerd, zoals trouwens blijkt uit de vaststellingen van de gerechtsdeurwaarder.

De stelling van de Stedenbouwkundige inspecteur dat elke nieuwe bouwovertreiding die meebrengt dat de plaatsen niet conform zijn aan de oorspronkelijke vergunning de dwangsom doet verbeuren, is gebaseerd op een te ruime interpretatie van de veroordelende titel, zodat deze stelling moet verworpen worden.

Bijgevolg zijn er te dezen geen dwangsommen verschuldigd en werd het bevel en het beslag door de eerste rechter terecht onrechtmatig werden bevonden.

4.

Met de eerste rechter dient gesteld te worden dat geïntimeerden geen relevante concrete elementen aanbrengen tot staving van hun vordering tot veroordeling van huidige appellant tot een schadevergoeding wegens tergend en roekeloos beslag en procesvoering, zo dat het incidenteel beroep als ongegrond wordt afgewezen.

Elke partij heeft bovendien het recht om in graad van beroep grieven aan te voeren tegen een bestreden vonnis en het loutere feit dat deze grieven niet worden aangenomen brengt niet mee dat zulks op zichzelf als een fout kan bestempeld worden, die aanleiding zou moeten geven tot schadevergoeding. Slechts indien het hoger beroep blijkt geeft van een lichtzinnigheid waarvan elke behoedzame en voorzichtige procespartij zich dient te onthouden, kan er sprake zijn van een tergend en roekeloos karakter.

Ten deze is zulks niet bewezen, zodat er geen aanleiding is om een schadevergoeding toe te kennen op grond van tergend en roekeloos beroep.

OM DIE REDENEN:
HET HOF,

Na beraad,

Rechtsprekend op tegenspraak;

Gelet op art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen
in gerechtszaken;

Ontvangt het beroep, het incidenteel beroep en de nieuwe tegenvor-
dering in beroep en verklaart deze ongegrond.

Bevestigt dienvolgens de bestreden beschikking.

Verwijst appellant in de kosten van de procedure in hoger beroep,
doze tot op heden aan de zijde van geïntimeerden begroot op
€ 485,87 (rechtsplegingsvergoeding).

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van

VIJF DECEMBER TWEEDUIZEND EN ZES

waar aanwezig waren :

Raadsheer

Griffier,